

Izhaja vsak četrtek
 ia velja s poštnino vred
 in v Mariboru s pošilja-
 njem na dom
 za celo leto 3 gld. — kr.
 „ pol leta 1 „ 60 „
 „ četrť leta — „ 80 „
 Naročnina se pošilja
 spravištvu v dijaškem
 semenišču (Knaben-
 seminar.)

Deložniki tisk. društva
 dobivajo list brez po-
 sobne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
 prodaja knjigar Novak
 na velikem trgu
 po 5 kr. — Rokopis
 se ne vračajo, nepla-
 čani listi se ne spre-
 jemajo. —

Za oznanila se pla-
 čuje od navadne vrsti-
 ce, če se natisne en-
 krat 8 kr., dvakrat 12
 kr., trikrat 16 kr.

Kristus je vstal resnično, Zveličar naš živi, Aleluja!

Velike težave, bridke borbe nadlegujejo kra-
 ljestvo božje na zemlji. Marsiktero dobro dušo
 spreletava strah: „morebiti pa sedaj vendar le ne
 bo zmagala: krepost, resnica, luč, sv. vera, kato-
 liška Cerkva, v vojski zoper hudobijo, laž, temo,
 nevero, zaroto zlih ljudi in duhov!“ Tolik strah
 ni opravičen. Kristus je vstal resnično, Zveličar naš
 živi. Neprenehoma deli iz nebes vsakemu verniku,
 celej Cerkvi, potrebnih moči za končno zmago.
 Vsaj je tako bilo do sedaj še vsekdar. Pogled
 na križanega zmagovalca, ozir na blizu 2000letno
 pot sv. Cerkve nas v tem do polna prepričava in
 nam iz src izvablja hvaležni klic: Aleluja!

Kristus stoji na sredi med starim in novim
 vekom. Prvemu je zvršitelj in konec, drugemu
 začetnik in predpoda! Slednje se tako zastopi!
 Kar o njem beremo v svetih evangelijih, to se
 rado ponavlja v življenju posameznih kristijanov
 pa tudi vesoljne Cerkve. Bil je na primer: od
 prijateljv zapuščen, od sovražnikov ugrabljen, ne-
 vernikom izdan, krivično obsojen, neusmiljeno tr-
 pinčen, grozovito umorjen, na tihem pokopan.
 Nevorni Judje so se veselili. Ali komaj je pri-
 sijalo tretje solnce, zlomil je Kristus smrtno spone,
 grob odprl in vstal živ, spreminjen, premagovalec
 smrti in pekla; poveljčan na desnico svojega ne-
 beškega Očeta! — Marsiktero dobro dušo zapustijo
 prijatelji, zalezejo zapeljivci, napadnejo skušnjave,
 ugrabijo pregrehe ter jo pahnejo v smrt, iz katere
 jej žuga večno pogubljenje! Ali čuda, naenkrat
 njej prisije solnce milosti božje. Uboga duša spre-
 gleda, vidi strašno nevarnost, hiti nazaj h Bogu
 in se z njim po zgrivanej spovedi zopet spravi.
 Srečno zapusti temni grob prejšnjih pregreh, za-
 dobi novo življenje, uživa blagi mir vesti, najslajše
 zagotovilo nebeškega miru! Koliko milijonov je
 uže bilo, in koliko jih je tudi sedaj takih srečnih
 duš! Vsaka pa je dokaz, da je Kristus resnično
 vstal. Kajti le, ker je Kristus vstal, dano je
 vernikom vstati iz groba smrtnih pregreh!

Blizu 2000 let je, odkar namestniki Sina
 božjega vabijo in zbirajo vernike od vseh vetrov
 sveta v njegovo kraljestvo na zemlji. Na tej dol-
 gej poti ponavlja se vedno njegovo bridko trpljenje
 pa tudi njegovo zmagovito vstajenje. Nepretrganej
 vojski sledijo zaporedne zmage. Včasih je na
 videž vse vse zgubljeno! Sovražnik vriska veselja.
 Ali ravno tukaj je zmaga blizu in sijajna. Rim,
 sedež cesarjem, ki so milijone kristijanov poklali,
 postal je sedež galilejskemu ribiču, sv. Petru, pr-
 vemu papežu in njegovim naslednikom! Arijeva
 krivovera je sv. Cerkvo pustošila 300 let. Sedaj
 ni sluha ne duha o njej! Severni divjaki so vdrli
 v rimsko cesarstvo. Vsa krščanska, rimska in
 greška, omika bila je v nevarnosti uničena biti.
 Sv. Cerkva je pa divjake ukrotila, jih pokristija-
 nila ter deroče volkove spremenila v najkrotkejša
 jagnjeta Jezusova. Peljala jih je do krščanske
 omike, ki je še sedaj glavni vzrok, zakaj majhna
 Evropa zapoveduje celemu svetu. Luter in jegovi
 pristaši so sv. Cerkvi izneverili polovico Evrope.
 Vsled tega so izšli njeni misijonarji v druge dele
 sveta in njej nabrali po Ameriki, Avstraliji,
 Afriki in Aziji več vernikov, kakor jih je po lu-
 trovstvu zgubila. Sedaj oznanja sv. evangelj ce-
 lemu svetu. Nekoliko še in glas kraljestva bož-
 jega bo prodril do vseh narodov na zemlji. Kakih
 200 milijonov vernikov moli pravega Boga in ti-
 stega, kojega je on poslal: Jezusa Kristusa. Res,
 Kristus je od mrtvih vstal. Zveličar naš živi,
 Aleluja!

Povedano je evropskim katoličanom na veliko
 tolažbo, močno zagotovilo gotove zmage. To tem
 bolj, ker se uže kažejo dobra predznamenja!
 Zapeljani narodi začenjajo spregledovati. Novo-
 šegni neverniki so prekrhnili prijazno zvezo cer-
 kvene oblasti s svetno državo. Jim je „vsemogočna“
 država brez ozira na vero glavna reč. Ali sedaj
 se kaže povsod, kako je „vsemogočna“ država
 le gurača sebičnim strankam, povsod slaba in za-
 dolžena vkljub grozovenskim dačam. Isti never-
 niki so iztirali Kristusa iz šol in osnovali brez-
 verske šole. Toda sedaj celó nemški cesar Viljem

toži, da vere ni, ter da se množi število ničvrednežev in naposled — socialstov, ki hočejo prekučiti in v potokih krvi potopiti vse, kar nebi ž njimi vleklo. Silni ruski car, preganjevalec katoličanov, trepeče pred nevernimi nihilisti. Novošegni neverniki so proglasili svobodno barantanje z denarjem. Ali vsa Evropa vzdihuje pod strašanskim oderuštvo uže od Jezusa Kristusa obsojenim [Luk. 6, 35 posodite ničesar od tega upajoči]. Sploh občna nevolja grabi ljudi, prestrašene zavolj groznih nasledkov, rodivših se iz novošegne nevere! Povsod se čuje vedno več glasov, da se po tej poti ne more in sme dalje hoditi ter da bo treba vračati se zopet h Bogu, h krščanstvu, k načelom in naukom sv. katoliške Cerkve. To so pa vesela znamenja bližajoče se nam zmage. Kristus in njegova Cerkva bo zopet sijajno opravičena stopila pred zavzeti svet. Iz nova bodo ljudje potrjeni v veri, ki uči, da je Kristus res vstal, da Zveličar naš živi. Neverstva rešeni narodi pa bodo iz hvaležnih src navdušeno trojedinemu Bogu zapeli: Aleluja!

Cerkvene zadeve.

Obnovljenje sv. misijona bo v farnej cerkvi sv. Petra pri Radgoni od 20.—30. aprila t. l. Prišli bodo misijonarji č. oo. jezuiti France Doljak, Tomaž Lempl in France Sajovic ter vso pobožnost z znano spretnostjo vodili! Bog daj obilnega blagoslova!

Zastran novih šmarnic za mesene maj uže sedaj ljudje poprašujejo pa jim ne moremo ustreči, ker še nismo nič čuli, ali bo letos kdo izdal take bukvice!

Novo cerkev Jezusovega srca v Gradcu bodo letos začeli staviti. Zemljišče je kupljeno in nabranih denarjev blizu 113.000 fl.

Velik dar so svitli cesar darovali, namreč 3000 fl. za utemeljitev dijaškega semenišča v Trstu, da bi se čedalje večjemu pomanjkanju duhovnikov v Tržaški škofiji v okom prišlo!

Dva škofa sta umrla zaporedom na Tirolskem, vel. č. Benedikt Riccabona v Tridentu in Vincencij Gasser v Brixenu. Slednjega bodo Tirolci težko pogrešali! Vodil je izvrstno in pastiroval vrle, značajne Tirolce!

Cerkveni Glasbenik v Ljubljani je izišel v 4. številki in objavlja sestavek: o pasijonu, o Gregorijanskem koralu, o uplivu cerkvene glasbe na verno ljudstvo itd. in ima pridjano lepo prilogo s skladbami!

Zakrament sv. birme se bo letos delil v št. lenartske, breške in gornjegraške dekaniji naslednje dni: 10. maja pri sv. Lenartu v Slov. goricah, 11. pri sv. Juriju, 12. pri Mariji snežnici, 13. pri sv. Ani na Krembergu; 14. pri sv. Benediktu, 15. v Negovi, 16. pri sv. Trojici, 17. pri

sv. Ropertu in 18. maja pri sv. Bolfanku. — 14. junija v Sevnici, 15. v Koprivnici, 16. v Rajhenburgu, 17. v Vidmu, 18. v Artičah, 19. v Brežicah, 21. v Pišecah, 22. na Bizeljskem, 23. v Kapeli; in 24. junija v Dobovi. — 4. avgusta v Mozirju, 5. v Rečici, 6. pri sv. Frančišku, 7. v Gornjem gradu, 9. v Ljubnem, 10. v Lučah in 11. avgusta v Solčavi.

V. Sv. misijon so v začetku postnega časa č. gg. celjski Lazaristi obhajali v Zrečah in pri sv. Jungerti na Pohorju. Take pobožnosti so zares znamenja posebne milosti božje. Ljudstvo se jih rado udeležuje. Tako tudi v Zrečah in pri sv. Jungerti. Bog daj, da bi mili in ostri nauki č. gg. misijonarjev obilno dobrega sadu obrodili! Koliko lepih in dobrih, zveličavnih obljub se je storilo! Ko bi jih ljudje le nikoli ne pozabili. Bog pa poplati veliki trud gg. misijonarjem! Nekaj posebno hvalevrednega zamore vsak pri omenjenih farah opazovati. Navadno so župani, srenjski predstojniki, nove dobe tako bogaboječi, da se le neradi pri službi božji očitno pokažejo; najrajši se naslanjajo pri velikih vratih, da po prejetem zadnjem „žegnu“ brž na svoje mesto smuknejo, od koder oznanjujejo očitne dražbe itd. Zrečka in št. Jungerška fari pa imate župane, kateri se ne sramujejo v cerkvi pred ali med božjo službo na glas sv. rožni venec moliti, ali pri procesijah križ nositi. Slava takim možem! Kder so taki neustrašeni, od gnjilega liberalizma še ne okuženi, možje na čelu srenjskega zastopa, tam je tudi v srenji red! —

Gospodarske stvari.

Le pregloboko ne sasajati sadnih dreves.

M. Uzrok, da mnogi nasadi sadnih dreves nečejo lepo rasti, leži največkrat v krivem in napačnem posajanju mladih drevesc. Neredkokrat se drevesca pregosto, drevesce pri drevescu, posaja. V poznejšem času, ko drevesca že nekoliko odrastejo, je jedno drugemu na poti in se ne morejo razraščati in veselo razvijati. Ta napaka pa se najbolj občuti v poznejšem času, ko drevo še večje postane. Dosti škodljivejše pa, ko preozko posajati drevesa, je pregloboko posajanje mladih dreves. Tu je slaba rast in vedno hiranje mladega drevesa že koj od prvega početka s pečatom zagotovljeno. Preozki nasad se pusti vendar nekoliko popraviti. Morejo se drevesa, kar jih je pregosto posajenih, podreti in kam drugam posaditi. Če pa je drevesce pregloboko posajeno, se ne da škoda več popraviti, ker mlado drevo koj iz početka začne hirati in kmalu konec vzame. Zavoljo tega, ker iz napačnega posajanja sadnih dreves, izvira velika škoda ne le za kmetijstvo, ampak tudi za občno blagostanje, hočemo tukaj najpoglavitejša načela navesti, katerih se mora tisti trdno držati, ki si hoče zdrav in rodoviten nasad sadnih dreves

vzrediti. Čas zasajevanja se ravna največ po tem, kaka je zemlja, v katero se imajo drevesca posajati. Kder je zemlja rahla in topla, tam je dobro drevesca jeseni zasajati, v težki mrzli zemlji pa bolj kaže spomladansko zasajanje. Jeseni se zasajanje prične brž, ko listje obledi, spomladi pa brž, ko se je zemlja posušila. O deževju ali mrazu se ne sme nikdar mlado drevje zasajevati. Orehi, koščičasto sadje in kostanji se smejo le spomladi zasajati.

Predno se drevesce zasadi, se mu mora krona in korenine nekoliko prirezati. Jablanam in gruškam se kronine vejice le malo prikrajšajo. Prav se jim še le drugo spomlad porežejo. Črešnje in slive se pa brž pri zasajanju do dobrega prirežejo, in sicer tako, da se glavni vršič in postranske vejice, katerih se le k večemu štiri v ravnomerni daljavi od sebe pustijo, skoraj da polovice njihove dolgosti prikrajšajo. Glavni vršič se odreže nad očesom, ki stoji nad krivino tako, da potem kolikor mogoče pokončno raste. Postranske vejice se pa porežejo nad očesom, ki na zvonaj in na spodaj leži. Od korenin se le to poreže, kar je poškodovanega ali polomljenega. Prerezati se pa korenine tako morajo, da pride prirezana stran pri posajenju na zemljo. Tenke koreninice se morajo kolikor mogoče varovati. Nikdar se ne smejo porezati, in pri zasajanju kolikor mogoče ravno razložiti.

Kol se v izkopano jamo lepo v vrsto postavi tako, da stoji z drugimi drevesci v celem nasadu lepo po vrsti. Na to se jama skoraj do vrha s prstjo zasuje in na to še le drevesce posadi. Pri tem opravku je treba pa posebno na to gledati, da koreninski vrat drevesca, t. j. tisti del debla, kder korenina neha in pravo deblo začenja, ne globokeje ko 2—3 centimetre globoko v zemljo pride. Če se jame neposredno pred zasajanjem s prstjo še le zasipajo, se mora prst večkrat med zasipanjem z nogami nekoliko poteptati, da se po vsajenju preveč ne vseda. To bi naredilo, da pride koreninski vrat pregloboko v zemljo. Če se sadno drevje jeseni zasaja, se mora posajeno drevce dobro pa previdno v zemljo potlačiti. Kdor pa spomladi posaja, ta boče dobro storil, ako posajeno drevce s polivanjem dobro zamoči. Ko je vse to storjeno, se okoli drevesca napravi drevesna tarča, da se v nji voda nabirati more. Drevo se iz prva le rahlo h kolu priveže, da se s prstjo vred vsedati more. Še le, ko se je prst po večkratnem močnem dežju do dobra vsedla, se drevce trdno priveže. Vezi se naredé v podobi ležeče osmice. Dobro je, če se na kol spodaj na spodnjem koncu pribije poprečna latica. To varuje kol tatinskih rok.

Nekoliko ravnil, kako je treba valeče kvoklje nasajati.

M. Ni dobro kvokljo pred začetkom marca pa tudi ne po začetku junija nasaditi. Kdor hoče,

da kvoklja le jedenkrat izvali, jo mora začetek aprila, kdor pa hoče, da mu dvakrat vali, začetek aprila in začetek majnika nasaditi. Jajca se morajo vzeti le od najboljših kokoši; zato je treba one kokoši poznati, ki najrajši in najbolj nesó. Jajca se morajo brž ko mogoče po znesenju iz gnezda pobrati, da se ne začno ugrevati in izlegati; sicer se nejednaki pišanci izležejo. Na jajca je treba dan izlege zapisati; k večemu 14 dni stara jajca se smejo jemati in kvoklji podlagati. Starejša sicer se tudi izležejo, ali kolikor starejša so jajca, toliko manj se jih izleže. Jajca za valenje morajo biti čista, sicer se pišanci v njih zadušé. Ako se katero podloženih jajc med valenjem strupa in druga jajca z tem zamažejo, treba jih je previdno in rahlo omiti s mlačnim kropom; v gnezdo se dene nova plast sena ali vele trave. Od kokoši, ki niso še leto stare, ne jemlji jajc za valenje, ker pišanci lahko preslabi postanejo. Šesti dan se jajce pregledajo, ali so oplojena ali čista, poslednja se v kuhinji porabijo. Vsako jajce se mora zaznamovati bodi si kakorkoli s križcem ali kako drugače, da se pozna, če se pozneje še katero jajca k nasajenim vleže. Taka pozneje k nasajenim iznesena jajca se morajo proč vzeti. Gnezdo za valenje mora biti na mirnem kraju, pred drugo živadjo varno. Robi gnezdovi ne smejo biti previsoki, da kvoklja, kedar gre v gnezdo valit rahlolupinastih jajc ne stepta in potrupa. Kvoklja se mora s čistovodo preskrbeti in z zrnjem. Najboljša je turšica. S to si naglo nabaše golžun ali krof. Ne vode, ne zobanja ne postavljaj preblizu gnezda, sicer kvoklja jajc ne zapusti, ki se morajo od časa do časa nekaj razhladiti, rekel bi oddahniti. Tudi kvoklja gnezdo rada onesnaži in jajca pomaže z blatom.

Peščena, ali prašna ali prstena kopelj blizu gnezda je prav koristna. Ako se gnezdo s prahom zoper mrčesje včasih nekoliko potrosi, varuje to kvokljo uši in drugega mrčesa. Devetnajsti dan je gnezdo izprazniti, novo seno podložiti, še boljše pa velo travo. Dobre valivke včasih vsa jajca za jeden dan prej izvalijo, slabe včasih dan pozneje, včasih tudi dva. Vse, karkoli se pri, v in na gnezdu dela, se mora goditi med tem, ko je kvoklja zvonaj gnezda pri jedi ali pitju.

Poskušnje z novim krompirjem. Nekateri gospodarji začeli so saditi zraven domače po več krompirjevih sort na glasu. Za poskušnjo odbrali so 6 sort, ki imajo naslednja imena 1. Vermont 2. rožni krompir rani (Early Rose), 3. rožni krompir pozni (Late Rose) 4. Veer, 5. Kopsel in 6. Goodrich. Na slovenskem Štajerskem so s temi sortami poskusili 4 posestniki in poročajo o uspehu tako-le: g. vitez plem. Hempel pri Radgoni pravi, kako je navedene sorte uže l. 1877. sadil in pridelano seme l. 1878. zopet zemlji izročil. Krompirja pridelalo se je mnogo, vendar gomolje bilo je drobno, deloma tudi gnjilo. Krivo bilo je temu ilovnatu zemljišče pa lansko deževje! V Središču

je g. Venigerhole lani sadil sorto Veer in je bil jako zadovoljen. Krompirja je dobil 3krat več, mokrota in gnjiloba mu ni škodila, med tem ko je naš navadni krompir močno gnjil. Pri sv. Lovrencu v puščavi je g. Millemoth poskusil zraven domače sorte s vsemi 6. navedenimi tujimi sortami. Čeravno je bilo vreme neugodno, vendar je obrodila sorta Vermont 6teren, rožni krompir rani 6teren, pozni in Kopsel 7meren, Goodrich 7meren in Veer 10teren sadež, med tem ko je domači krompir dal le trojnati ali četvernati sad! Vse tuje sorte so se pokazale boljše od domačega krompirja. Gledé okusa ima prednost rožni krompir pozni. Prijetni okus mu ostaja do novega krompirja. Znanprej misli g. Millemoth samo letos še saditi vseh 6 sort, potem pa le rano zreli Vermont in Kopsel, pozno zreli rožni krompir in Veer. Vermont in rožni krompir pozni sta izvrstnega okusa. Kopsel in Veer pa sodita zavolj izredne rodovitnosti za rejo. Izmed vseh 6 tujih sort ugaja najbolj Veer, to pa zato, ker obično rodi, ima velike gomolje in mu deževno vreme, mokrota in gnjiloba najmanj škodijo! Tudi g. Dietinger v Brezjem poroča o enakih skušnjah! Sorta Kopsel se je pri njem še najbolj obnesla! Čestiti bralci „Sl. Gosp.“ utegnejo sedaj radovedni biti: kde pa se dobi seme imenovanih sort? Odgovorimo: bržčas pri navedenih g. posestnikih, dalje tu pa tam v v štacunah po mestih in trgih. Najbolj zanesljivo pa menda v Gradcu pod adreso: Gräfl. H. Attems' Samenkultur - Station in St. Peter bei Graz. 1 kilo velja navadno 30 kr. 5 kilo 1—2 fl. 10 kilo pa 6—12 fl. Tako velja 5 kilo Vermont 1 fl. Early Rose rani 1 fl. Goodrich 1 fl. Late Rose pozni 1 fl. Kopsel 1 fl. 40 kr. Veer 1 fl. 10 kr. Ali podružnice kmetijske družbe letos tu kaj storijo, o tem še nismo ničesar poizvedeli!

Sejmovi. 11. aprila Brašlovce, 15. aprila sv. Jurij pod Tabrom, Podčetrtek, Ligist, Ljutomer, Marija snežna, Šoštanj, Zdole, Wildon; 17. aprila Gradec, Kapela brežiškega okraja, Nova cerkva; 19. aprila Dobje.

Dopisi.

Od Save. (Olajšanje pri šolstvu.) Kmetu in v obče siromašnejšim stanovom je novošegna država veliko bremen naložila. Najtežje breme so seveda neizmerni davki, najložje breme bi pa bila skrb za omikovanje, skrb za šolanje mladine. Jaz velim, ta skrb bi bila najložja, ako bi se bile nove šolske postave osnovala na praktičnejših, svobodnejših načelih, ako bi se bilo v zadevi šolstva dalo dežlam, okrajem, občinam nekoliko več svobode, namesto obilnih bremen in dolžnostij. Prav je, da država staršem naklada dolžnost, da skrbé za izobraževanje svoje dece, prav je, da zaznamva neko število let, katera mora otrok v šolo hoditi, prav je, da se od

učitelja primerna omika zahteva; ali to pa ni prav in ne ugaja potrebam vseh različnih dežel in občin, da se veleva: vsak otrok naj ljudsko šolo od 6—14. leta obiskuje, vsaka občina s 40 otroci naj že ima svojo šolo, svojega učitelja, in šolsko poslopje mora tako in tako ter ne drugačno biti. Koliko je 6letnih otrok, ki še niso za šolo zreli, premajhni in preslabotni za daljno pot? Ako bi bil jaz šolske postave dajal, določil bi bil tako-le: Na šolah, kjer je eden sam učitelj, naj bo dete samo 4—5 let primorano v šolo hoditi; kajti v tem času ima učitelj že dovolj prilike, da otroka kaj nauči, in učenec pa tudi časa za naučenje dosta. Tam, kjer je več učiteljev, naj pa otroci 1—2 leti dalje v šolo hodijo, ker se pri večjih učiteljih lahko tudi več naučé. Radi šolskih zamud bi pa jaz staršev ne v denarjih pa ne z zapornom kaznoval, ampak kolikor tednov ali mesencev je dete v svoji šolski dobi več ali manj neopravičeno iz šole izostalo, toliko naj črez 12. leto v šolo hodi. Šole naj bi bile praktične, učili naj bi se le potrebni nauki in mladina se že v šoli na kakoršno kmetijsko ali obrtnijsko delo privajala. Sicer se pa kaže, da najvišji gospodje začenjajo nekako trezno o šolstvu misliti. Naučniminister je lani n. pr. ukazal, da ni treba dragih šolskih poslopij več staviti; 25. marca t. l. pa je dal ukaz, naj se pri šolskem obiskovanju ne postopa preostro, naj se ne zahteva, da bi tudi 12- in 13-letni otroci vsak dan v šolo hodili; zadostuje tudi 2krat v tednu po 3 ure na dan. Potem pravi, naj se na enorazrednih šolah upelje poludnevni poduk in naj se s šolskimi zamudami preostro ne postopa. Iz vsega tega se vidi, da bode prišlo nazaj na stare običaje, kateri niso bili tako slabi, kakor se je o njih pisalo. Pa vsaj so vodili prejšnjo slovensko šolstvo po Štajerskem, Koroškem, Goriškem slavni domoljubi, n. pr. Slomšek, Rudmaš, Stanič in dr.

Iz Konjic. (Okrajni šolski svet.) „Leto 1879 je slavnostno leto ne le za Nj. veličanstvo, presvitlega cesarja in cesarico, temuč tudi za ljudsko šolo! Dne 24. aprila praznujeta presvitli cesar in cesarica srebrno gostovanje. Dne 14. maja je 10 let, odkar je prišla na svitlo državna postava za ljudske šole, ktera se sme imenovati jednega (?) najkrasnejših biserov v kroni vitežkega našega vladarja“ itd. Tak je začetek ukazu okr. š. sveta konjiškega dne 4. sušca t. l. do vseh kr. š. svetov celega okraja. Pisan je v nemščini pa pridjan mu je tudi slovenski prevod. Kakšna slovenščina v njegovih dopisih vlada, to kaže zgornaj navedeni zgled. Pustimo slovnične kozle, katerih je še več, pa oglejmo si stvar samo. Vsak tudi manje izobraženi državljani vé, da obhajata letos svitli cesar in cesarica 25. obletnico Njih poroke, ne pa gostovanje, kakih imajo na leto veliko. Očetje okr. š. sveta konjiškega bi vendar morali vedeti, da nemški „silberne Hochzeit“ ni po slovenskem „srebrno gostovanje“. To bi morali tem bolj vedeti, ker v njem ne sedijo sami mesarji,

usnjari, itd. Pa to še ni vse, kar nam ne dopade. Narodi celega cesarstva se častnega in imenitnega dneva veselijo in pripravljajo se, kako bi ta dan slavnostno obhajali in čutila svoje udanosti in ljubezni do svitlega vladarja in soproge njegove pokazali, pa le zavoljo obhajanja spomina Njihove petindvajset letne poroke. Le edini konjiški okr. š. svet hoče to proslavljenje še z drugim združiti. Kajti on nadaljuje v svojem omenjenem ukazu: „To priliko naj šola porabi, da združi svojo obletnico s slavnostjo cesarske rodbine“. Tako tedaj, da se proslavljanje cesarske poroke nekoliko v kot potisne, mora se obhajati 10letnica novih šolskih postav? Ti moj Bog! 10letnico ljudskih šolskih postav naj obhajamo! Kdo se bo neki ove zaukazane šolske svečanosti najbolj veselil: konjiški svet, otroci ali davkeplačilci, premišljevali potroške, kateri so se jim po dragih novih šolskih postavah naložili? Konjiški gospodje imenujejo nove šolske postave najkrasnejši biser ki so ga liberalci vložili v cesarsko krono! Bodi jim! Nam pa bodi pripuščeno premišljevanje, kako so liberalci uže sami z ovim „biserom“ nezadovoljni. Oče šolskim postavam, minister Stremajer sam, ga je začel z odlokom od 25. marca t. l. tako čudno popravljati, da ga bo treba bržčas skoro popolnem zopet izlučiti in do dobra prepiliti! Naposled še nekaj! Konjiški okr. šol. svet naroča, naj se otroci za brezštevilnimi govori, nagovori, ogovori itd. pri tej priložnosti dobro pogostijo! Ko bi skrbni gospodje bili vsakemu ukazu priložili vsaj 50 fl. tedaj bi svoj namen laglje in gotoveje dosegli!

Politični ogled.

Astrijske dežele. Najvažniša novica nam je sedaj govor cesarskega poslanika pri angleškej kraljici, magjarskega grofa Karolyja. Mož se je bil pri nemškem cesarju kot poslanik zameril in bil na Angleško prestavljen. Tukaj je nedavno grof Karoly naglašal zvezo Avstrije z Anglijo, „da bi se neka velika vojska zabranila.“ To je čudno! Zveza s kramarskim Angležem bila je vselej nam na škodo, ker je tem bolj naše sovražnike v Evropi združevala. Ni čuda tedaj, ako se tudi sedaj govori o nekej zvezi Rusije, Nemčije, Rumunije in Italije itd. zoper nas! Bog nas varuj in stori nevarnemu delovanju magjarskih politikarjev brž zaželjeni konec, drugače pridemo res kmalu v strašne zadrege! — Državni zbor snide se zopet 17. apr. da skonča proračun za l. 1879. Liberalni ministri so zaradi tega proračuna uže veliko bridkega morali požreti. Najhujših jim je povedal tirolski poslanec baron Dipauli. Kregal se je gledé davkarijskih in finančnih uradnikov, ker se ne držijo postav: „tako je nekdo plačal 5 fl. namesto 7000 fl. drug 1 fl. namesto 200 fl., tretji namesto 450 fl. samo 50 kr. Mnogo je velikih trgovcev in družeb, ki so na milijone davka državi dolžni, med tem,

ko se kmetski ljudje brezobzirno rubijo.“ Očital je vladi tudi, zakaj je 200 milijonov dačnega denarja porazdelila privatnim zavodom (n. pr. Brandstetterjevi cink-rudi 60.000 fl. vagonске družbi v Gradcu 400.000 fl. itd.) Naš dr. Vošnjak, potem česka poslanca Kusy in Weber, so se ostro pritožili zavolj zatirovanja Slovanov. Jihove besede so toliko dale, da je minister Taaffe odgovoril pomenljivo: „meni je prav žal, ako so nekteri uradniki sovraštvo kazali do Slovanov, in jaz hočem skrbeti, da se to ne bo več zgodilo.“ Dobro, ove besede si hočemo zapomniti za bodoče volitve! Kajti nove volitve bomo imeli za državni zbor kmalu, mesenca junija. Začnimo se toraj brž pripravljati! — Žalostne vesti dobajajo iz Šlezije, onde je 30 srenj prosilo za dovoljenje 20% srenjske doklade, večidel zavolj preskrbovanja ubogih, ki so v fabrikah zgubili zaslužek in zdravje. Nekateri srenje imajo uže po 60% take doklade! Štajerski veliki posestniki so izvolili s 72. glasi liberalca bar. Hercingerja in bar. Kotulinskega za poslanca v deželni zbor, 89 ostalih, večidel konservativnih volilcev, je strahopetno ostalo v zapečnjaku! Sram jih bodi! Največ jamrajo o hudobnem svetu; liberalci so jim naklonili črez mero pravice v volilnem redu, pa čemu jim so, če se njih ne poslužujejo! Magjarski poslanec Ghiczy, predsednik državnega zbora, je odložil predsedništvo in poslanstvo. Mož je oče postavam, vsled katerih so ogerski prebivalci z dačami strašno preobloženi.

Nova Avstrija. Pri Gradiški so napravili brod ali barno, ki po iz železnega svila zvitem vožju drdra črez Savo. Nad Dervento lazi veliko magjarskih Judov; Bošnjaki uže mislijo, da je pri nas razun vojakov vsak človek Jud. V Sarajevu so zopet obesili več tolovajev. V Svorniku so mohamedani izročili katoličanom mošejo, ki je nekda bila katoliška cerkva. V Mostaru imajo uže zrele črešnje. Naš rojak g. profesor Šuman je dobil od vlade ponudbo, naj uredi latinske šole v Bosni in Heregovini!

Vnanje države. Zastran bolgarske Rumelije se velevlade še niso pogodile. Angleži in naš Andrassy bi baje prav radi vojakov tje poslali, toda Francozi, Nemci in Italijani se nečejo udeležiti. Rusi pa svetujejo, naj se Rumelija združi z Bolgarskim. Tudi pravijo, da Turek ne sme zasesti Balkana! Grkom je sultan ponudil kos Tesalije in Epira, le mesta Janine ne, katero bi prvi najrajše dobili v svojo oblast. Albanci so poslali več odličnih mož v Rim k italijanskemu kralju, naj bi se on potegnil za Albanijo! To je menda tudi v nekej zvezi s tem, da grof Andrassy-jevi listi sedaj trdijo, da bo Avstrija skupno s turško vojsko zasedla mesta od bosenske meje do Novegapazarja in Mitrovice. Nemški Bismark začel se je pogajati s katoliškimi poslanci. Francozi so v Afriki nenadno vzeli otok Matakong, kojega so si prej Angleži svojili. Zulu-Kafri želijo miru, Angleži jim pa ne verujejo tega in izbarkavajo v Natalu 15000

mož in 35 kanonov. V Afganistanu pa mislijo koncem aprila udariti v Kabul. V južnej Ameriki so tri do sedaj prav mirne in srečne republike: Čile, Bolivija in Peru. Sedaj pa se pripravljajo na hudo vojsko, ker so se sprle med seboj zaradi nekih solitarskih rud. Bolivijanci in Čilenci se bodo najprej spopali, Peruvijanci še omahujejo; vendar podpirajo bolj prve, nego druge!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogočki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XVI. Pred svojim odhodom iz dolgočasnega tabora pri neprijaznih Žepčah doživel sem še mnogo zanimivega, česar nij, da bi zamolčal. Moral sem namreč dne 21. avg. spolniti obljubo, pred nekterimi dnevi dano katoliškemu župniku na Osovi, ki me je vedno nadlegoval po svojem pomočniku, da ga obiščem, kakor hitro mogoče. Priletni mož bi sila rad po dolgih letih zopet videl kat. duhovnika iz kat. Avstrije. Pošiljal mi je glas, da je uže vsa okolica mirna, da se nij bati nobene nezgode od ktere koli strani. Da si nijsem bil dobre volje potovati v tem burnem času daleč tje gori v strme hribe in gosto zaraščene bregove, poslal je vendar rečenega dne dobri o. frančiškan čilega konja, da me ponese na njegov dom. Fra Mato pride v tabor in mi napovê, da danes moram ž njim, ker se ponuja tako lepa prilika: spremljal naju bode najbogatejši turški beg iz Žepeč. Ker nijsem imel pametnega izgovora, udam se kmalu želji brata frančiškana, s katerim se takoj napotim k hiši čitateljem uže znanega Štepana, kjer je stal župnikov konjič. Proti pol desetim prižene tudi Agan-beg 2 lepa vranca, ednega za se, drugega za fratra. Ta beg, mladenič kakih 20—22 let, ima velika posestva, ki ga pa neki malo veselijo, ker so mu starši in tudi sorodniki pomrli, tako da se čuti prav nesrečnega in nezadovoljnega pri vsem svojem bogastvu. Postave je lepe, čvrste in ponosne. Obrto glavo mu je kril črno-rudeči fez, zamotan v pisan, dragocen turban ali saruk. Obleko je nosil svilnato, bogato zarobljeno s zlatom in srebrom. Bilo je veselje gledati tega mladega turčina, ko je zajahal brzega žrebca, kteremu so segale grive skoro do zemlje, in kterege sedlo, privezano na gostodlakasto medvedovo kožo, je žarelo v solnčnem svitu vsled dragotnih okovov, da se je gledalcu pred očmi blešilo. Iz početka je bil večji del v se zamišljen, čemernege lica in nič prav prijaznega pogleda. Jezdil je rad kakih 20 korakov za nama. Ko sem ga nalašč uprašal, je li varno jezdari po teh gluhih šumah ter se nij ničesar bati, odgovoril mi je osorno: valaha! (boga mi) ništa, gospodine! ništa. In tako smo jahali trojica čez ledine in livade, čez grm in trn, čez klance in srobotne lance, čez strnine in pe-

čine, čez reke in jarke, mimo senčnatih gajev in sadunosnih rajev, mimo razpalih lesenjač in porušenih fernjač, mimo skrivnostnih razvalin in starodavnih ostalin in jahali smo! — Kdor nas je srečal, nazdravil nam je spodobno. Bil je katoličan, rekel je spoštljivo: Hvaljen Jsus! in se nasmejal svojemu dušnemu pastirju rekoč: kako ti fra Mato? je li si zdrav? In ako je ta odgovoril, da je pri polnem zdravju, onda je vskliknil Bošnjak: fala Bogu! fala Bogu na daru! Bil je pa hrišćanin ali pravoslavni kristijan, želel nam je razun krepkega zdravja še sto dobrih časov. Če jo je pak turčin nasproti primahal, ozrl se je samo po mogočnem begu, kakor svojem bratu in somišljencu, ter mu zaklical: Saba hajrosun! (dobro jutro) in še pristavil Salam alečum! (mir ti bodi); na kar mu je beg ne ravno preprijazno odzdravil: alah rasosun! (bog daj) in alečum salam! (tebi mir). S poslednjimi besedami se smejo le mohamedanci pozdravljati, drugi nikdo, prvih pa se zamorejo tudi kristijani posluževati, posebno, kedar treba turške sosede pozdravljati. Pozdravljajo pa se Bošnjaki radi in še prav lepo. Kako so me mikale osebe, ktere smo srečavali, in kraji, mimo kterih smo dirjali, tako me ni malo zanimal poblewni „bielan“, ki me je nosil prav yarno in lepo po vseh še tako vratolomnih potih. Čuditi se moraš, kako bosanski konjič vestno stopa in zanesljivo, naj je cesta še tako slaba in ozka. Prepustiš mu lahko prosto voljo in sediš mirno na njem, a bati se ti nij, da bi te otresel za kakšno pečino, ali v globok prepad. Brez vsake nesreče došla sva s frančiškonom proti 1/2 12. do farovža, ki stoji na veselem griču med košatim, sadunosnim drevjem. Beg je kake četvrt ure zaostal. Ne vem, zakaj je bil tako klavern in otožen, ko vendar kaže njegova narava, da je živahne vroče krvi. Župnik se je močno razveselil nad mojim pohodom in me je takoj odpeljal v svoje stanovanje, ki obstoji iz 2 majhnih pa lično urejenih sobic. Pohištvo kakor stoli, mize, omare, postelj, police in druga ropotija je bila vsa iz mehkega lesa ali belo umita. Po prvem prijateljskem pozdravu prinesla je koj stara ženica „baka“ najbistrejše rakijske ali slivovice, ki je odločena le za daljne goste, in po vrhu še majolko črnega vina hercegovinca. Pili smo dobrodošlico, pili smo na slavno osvobojenje slavne Bosne, na zdravje junaške avstrijske armade, na čudežno trpežnost, nekaljeno, strpljivo udanost in gorečo ljubezen krščanskega bosanskega naroda do častnega križa itd. Potem nam postreže čohasti kiridžija (sluga) z belo kavo, da jo srebujemo in zraven duhan pušimo, dokler se obed ali ručak ne skuha. Ko smo že bili mi židane volje, prišel je še le beg in prav čedno pozdravil očeta župnika. Tega namreč spoštuje kakor svojega očeta, ker mu je nedavno najbrž življenje rešil. Vstaši so ga silili, naj potegne ž njimi v boj proti „švabom“, ali ker se je protivil, žugali so mu s smrtjo: zato jo je pobrisal v hribe in tu ga je pod

svojo streho skril župnik, za katero velikodušnost se turčin sedaj prav hvaležnega skazuje.

(Dalje prih.)

Smešničar 15. Dijak pride ob praznikih domu in pravi starim šolskim znancem: jaz vam zamorem dokazati vsako reč. „No“, seže mu eden v besedo, „tedaj pa nam dokaži, da ima naša mačka 3 repe“. Dijak: to mi je gurača. Glejte, nobene mačke ni, ki bi imela 2 repa. Dobro, če pa nobena mačka nima 2 repov, tedaj mora ena mačka na vsak način po eden rep več imeti, kakor pa nobena mačka, in tedaj ima vaša mačka 3 repe!

Razne stvari.

(*Cesar Franc Jožef I.*), knjižica v spomin srebrne poroke, izdana od slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani, popisuje življenje našega cesarja in cesarice. Prodava jo učitelj g. M. Močnik v Ljubljani po 17 kr. s poštnino vred!

(*Zemljiščne rešitvene obligacije štajerske*) imajo 30. aprila t. l. svoje 47. izžrebovanje.

(*Oko izstrelil*) je 6letnej deklici posestnika Jak. Krefta v Očeslavcih nek 18letni fant, ko je z nabito pištolo se igral.

Nemškutarski volivec g. Alojz Leonhard iz Karčevine pri Mariboru mora iti v kajho sedet celih 14 dni, ker je s pajdašom A. Pichlerjem lani na Tezenskej stezi vračaje se iz lova 2 slovenska kmeta pretepal, da je enemu roko stril!

(*Konkurz napovedal*) je štajerski fužinar g. vitez plem. Friedau; premoženja ima 4½ milijona dolga pa 10 milijonov! Zopet „krah“!

(*Difteritis*) ali vratna vnetica hudo razsaja v okolici „Leskovec“ slov. bistriškega okraja. Umrlo je 14 oseb, med temi dve 16letni deklici in 7 šolarjev.

(*V št. Martinu pri Slov. Gradcu*) se je užgalo g. Knappovo gospodarsko poslopje 29. marca zvečer in pogorelo. Škode je 1200. Vsa vas bila je v nevarnosti, ko bi bil kak veter potegnil. Grdo pa je, da gasilci slov. graškega gasilnega društva s svojo brizgalnico niso prišli na pomoč.

(*Iz Slov. Bistrice*) poizvemo, da se je ondi zavolj zaostale dače na den sv. Matije letos prodal po dražbi voz s konjem vred za 19 fl, in še eden nov voz za 15 fl.

(*Advokati zgubijo*) pri Brandstetterju, bivšemu poslancu, 10.000 gold., posojevalci denarjev pa 300.000 fl.

(*Mesto zdravnik*) v Ribnici na Pohorju je do 15. maja t. l. razpisano. Od občin dobi za zdravljanje ubogih kot nagrado 150 fl. Slovenski mora znati. Prošnje se naj pošljejo občinskemu predstojništvu v Ribnici (Reifnig a. d. Kärntner Bahn.)

(*Vlomili*) so nepoznani tatove pri Spolenakovih v št. Juriju na južnej železnici, odnesli mesa in klobas, se napili vina in naposled 3 polovnjakom čepe izbili, da je vse vino izteklo.

(*Strašen ogenj*) je bil v sredo 2. aprila v spod. Gorici fare Cirkovske. Nek 6letni otrok je blizu slame zakuril in hipoma je bilo 16 hiš v plamenu, le prva in zadnja je ostala, škode je 15600 fl. zavarovani so baje vsi.

(*Advokat dr. Jug*) pri sv. Lenartu v Slov. goricah ne sme dalje poslovati, odvetniška zbornica štajerska mu je to začasno prepovedala. Zopet je dobil eden izmed nemškutarjev po hrbtu!

(*Osepnice*) prenehale so skoro popolnem v Mahrenbergu, Vuharjih, Ribnici in Hudem kotu!

(*Ukradli*) so kučaja Horvatu pri „belem volu“ v Celju 409 fl. prihranjenega denarja, med tem je bilo 80 samih petakov.

(*Obsojeni*) so Matevž Seme na 6, Štefan Golovšek na 7 in Anton Seme na 6 mesencev v ječo, ker so ubili Gašperja Pajka blizu Žavca; 77letni Matija Poš v Rogozi maribor. okraja zarad goljufije na 3 mesence v težko ječo, Franc Schwertführer, gozdar grajščine Faalske nad Mariborom, zarad goljufnega prodavanja drv na 2 leti v ječo; to je tisti človek, ki je največ rodbinske nesreče kriv, vsled katere je vrli Paul Glaser v Rušah moral prerano umreti.

(*Utonil*) v Frankolah 5letni dečko J. Mosiča.

(*Pregostoljuben*) je bil posestnik Delčak pri sv. Martinu v Rožnej dolini, neka mestna potepinka je nekaj časa pri njem slonela in naenkrat preminola z oblekami, platnom in denarjem; škode je naredila za 50 fl.

(*Častno srenječanstvo*) podelili so Frankolovčani okrajnemu glavarju Haasu. Bodi jim!

(*Za sodnijskega adjunkta*) pride g. Deu v Slov. Bistrico, g. J. K. Grečar in g. Šventner v Šmarijo, g. Jan. Jezernik k sv. Lenartu in g. M. Novak v Kozje.

(*Za orglarski poduk*) pri g. Badni v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici oglasili so se do sedaj 4 učenci!

(*Spremembe med učitelji*) g. Janez Kocmut je postal nadučitelj pri sv. Vrbanu zunaj Ptuja, g. Dolmač učitelj v Svetinjah in g. Končan pri sv. Emi stopita v pokoj, g. Orač postane ud okrajnega šolskega sveta v Rogacu, šola v Prošinu pa 2. razredna.

(*Dražbe.*) 15. aprila Anton Cizej v Trnovi, Fric Skubic v Langeku 7700 fl., Jurij Tadina v Podelatu 5085 fl. 16. aprila dr. Breznik v Mariboru 300 fl. dr. Jug pri sv. Lenartu 44.380 fl. Jozefa Podbrežnik v Gornjem gradu 900 fl. Aug. Majhenič v Svičini 5801 fl. Jak. Sagadin v Pretrežah, Jan. Maurer v Celju 3520 fl. 18. aprila Jak. Škorjanc v Šmariji 2050 fl.

Listič uredništva in opravištva. G. J. P. naročnina letošnja je še dolžna. G. Č. prav imate, ali bati je se konfiskacije, časi so premagjarski. G. ? v Brežicah; nepodpisane reči mečemo v papirni koš. G. T. in J. v Rečici; rake zahvalnice niso navadne in č. duhovščini nevršeči! G. B. stari Andrašek naj vrlo pisma nosi pa bo vse prav; da je pošten, tega mu ni nihče tajil. Dopisi od Otersbaha, Ljutomera, sv. Jakoba, Travnika prihodnjič!

Tržna cena preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž		Jecmen		Oves		Tarsica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	6	30	4	30	4	20	2	50	4	10	4	20	4	20
Ptuj	6	—	3	90	3	90	3	10	3	90	3	80	4	10
Varaždin . . .	5	30	3	30	3	10	2	20	3	50	3	40	3	20
Dunaj } 100	10	50	6	75	6	25	6	25	5	37	6	85	—	—
Pešt } Klgr.	8	40	5	45	6	50	4	61	4	45	4	65	5	—

Loterijne številke:

V Trstu 5. aprila 1879: 32, 41, 11, 73, 55.
V Lincu " " 60, 22, 10, 62, 43.
Prihodnje srečkanje: 19. aprila 1879.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 65.35 — Srebrna renta 65.65. — Zlata renta 77.60 — Akcije narodne banke 803 — Kreditne akcije 246. — 20Napoleon 11.49 — Ces. kr. cekini 5.52 — Srebro 100 —

Cerkvena dela.

Podpisani se priporočujem čestitim cerkvenim predstojništvom za vsakovrstno opravilo stavbarsko, podobarsko in pozlatarsko. Izdelujem dotične reči iz nova pa stare tudi popravljam po najnižji ceni. Za izvrstno delo sem porok. Izdelujem tudi vsako mizarško delo in priporočujem posebno cerkveno mizarško spravo v vsakem zahtevanem zlogu, potem ornamenta iz gipsa.

Janez Čuvan,

cerkveni mizar, podobar in pozlatar.

2—3

POSESTVO

je na prodaj v Loškej fari. Meri 36 oralov in se lahko redi po zimi in po leti 8 goved. Več pové č. g. župnik v Loki.

2—3

Franc Jesenko, krojač v Mariboru,

zahvaljuje se vsem svojim dosedanjim p. n. naročnikom prav srčno za zaupanje, katero so mu z obilnimi naročili skazali, in se priporoča tudi za dalje, posebno za bližajoči poletni čas, z najnovejšim in trdnim blagom, ter zagotovi hitro in vestno postrežbo.

2—3

Živinski sejmi

pri sv. Antonu v Sl. goricah
28. aprila, 22. junija in 13. septembra (sobota pred ruško nedeljo). Vabijo se kupci in prodajalci prav lepo.

2—3

Lep vinograd

zasajen z rodovitnim in tudi zlahtnim trsjem, na lepem kraju proti jugu ležeč, z zidanim stanovanjem, veliko prostorno kletjo, močno novo prešo, lepim senožetom zasajenim z mnogovrstnim mladim sadnim drevjem, njive in log, tako da se prav lahko tudi tam živi, celo blizu vozne ceste v Dravinjskem hiš. štv. 1, nad vesjo Pečke v Makolskej fari, se bode 16. t. m. po dražbi v slov. Bistrici v kanceliji na „rotežu“ od 11—12 ure prodajal. Povabljeni so čestiti kupčevalci v lepem številu.

Železarija g. DANIELA RAKUŠA

v graški ulici v Celju

priporoča svojo zalogo izvrstno sestavljenih plugov, po jako nizkej ceni, ima tudi vedno prav obilo železnega blaga kupcem na izbiro: železa ploščatega, okroglega in štirivogatega dleta, železnih obrocev, plehovine železne, bakrene, medene, cinkove in pok-fanaste ter računa ove reči vse po izredno nizkej ceni. Dalje se dobijo ondi OKROVI za okna in dveri itd. Zaloga je tu jako bogata in mnogovrstne robe na izbiro, tudi se dopošljajo protačuni za cele nove stavbe prav rado in brezplačno. Priporočuje se tudi bogata zaloga

kuhinjske sprave in orodja kakor tudi deli železnih ognjišč.

Ako kdo hoče kaj o navedenih rečeh poizvedeti, se mu točno daje odgovor brezplačno in franko. Naposled omenimo, da se nahaja ondi tudi zaloga

gospodarskih mašin fabrike: Clayton et Schuttlworth iz Beta in Linkolna.

7—12